

Per Què les Anarquistes No Voten

Reclus, Élisée

1913

Tot el que es pot dir sobre el sufragi pot ser resumit en una frase:

Votar significa entregar el teu propi poder.

Triar un senyor, o molts senyors, siga per llarg o curt termini, significa entregar a una altra persona la teua pròpia llibertat.

Anomenat monarca absolut, rei constitucional o simplement president, el candidat que portem al tron, al govern o al parlament sempre serà el nostre senyor. Són persones que col·loquem «a dalt» de totes les lleis, ja que són ells qui les fan, cabent-los, a més, a ells mateixos la tasca de verificar si estan sent obeïdes.

Votar és una idiotesa. És tan ximple com creure que homes i dones comunes i corrents com nosaltres siguen capaces, d'un moment a un altre, en un parpellejar d'ulls, d'adquirir tot el coneixement i la comprensió sobre tot. I és exactament això el que succeïx. Les persones que triem són obligades a legislar sobre tot el que passa en la faç de la Terra; sobre com una caixa de fòsfors deu o no ser feta, o encara si el país deu o no guerregar; com millorar l'agricultura, o quina ha de ser la millor manera per a matar alguns àrabs o negres. És molt probable que es pense que la intel·ligència d'estes persones creix en la mateixa proporció en què augmenta la varietat dels assumptes amb els quals estàn obligades a tractar. No obstant això, la història i l'experiència ens demostren tot el contrari.

El poder exercix una influència que embogix a qui ho posseïx i els parlaments només disseminen la infelicitat. En les seues sessions acaba sempre prevalent la voluntat d'aquelles persones que estan, moral i intel·lectualment, per baix de la mitjana.

Votar significa formar persones traïdores, fomentar el pitjor tipus de deslleialtat. Certament les electores creuen en l'honestedat dels candidats i això perdura mentres dura el fervor i la passió per la disputa. Però cada dia té el seu matí. De la mateixa forma que les condicions es modifiquen, l'esser humà també es modifica. Hui el teu candidat et fa una reverència davant la teua presència; demà et mirarà despectivament. Aquell que vivia demanant vots es transforma en el teu senyor.

Com pot un treballador, que tú vas col·locar en la classe dirigent, ser qui era abans si ara parla d'igual a igual amb els opressors? Noteu la suficiència tan evident amb què s'expressa cadascun d'ells després que visiten una indústria important o al president en la seua cort.

L'atmosfera del govern no és d'harmonia però sí de corrupció. Si un de nosaltres fora enviat a un lloc tan brut no seria sorprenent que tornàrem en condicions deplorables.

Per això, no abandones la teua llibertat.

No votes!

En comptes d'entregar als altres la defensa dels seus propis interessos, decideix-te! En comptes d'intentar triar mentors que guien les teues accions futures, sigues el teu propi conductor! I fes-ho ara! Les persones convençudes no esperen molt per una oportunitat.

Col·locar en els muscles dels altres la responsabilitat per les teues accions és covardia.

No votes!

Notes sobre la traducció i l'edició:

- Traducció i edició realitzada per La Conquesta del Panda.
- Els continguts de la versió catalana de La Biblioteca Anarquista es troben sota llicència CC BY-NC-SA 4.0 per a la seua lliure descàrrega.
- En la mesura que oferim el nostre treball pel bé comú, creiem important crear també formes de col·laboració en la sostenibilitat d'aquest projecte autogestionari i alternatiu. Si t'agrada el nostre treball, considera fer una donació☒.

Reclus, Élisée
Per Què les Anarquistes No Voten
1913

Why Anarchists Don't Vote
Recuperat de «*Mother Earth*» (ed. Emma Goldman), Juliol de 1913. Traducció i edició per La
Conquesta del Panda sota llicència CC BY-NC-SA 4.0 per a la seua lliure descàrrega en diferents
formats:

www.labibliotecaanarquista.cat